

Oordelen

Het verzoek van een woonwagenbewoonster is niet ontvankelijk verklaard omdat zij geen persoonlijk nadeel ondervindt van het handelen van Stichting Wooninc.

Oordeelnummer 2016-66

Datum: 05-07-2016

Grond: **Ras**

Terrein: **Leveren van en toegang tot goederen en diensten - Overig, nl**

Volledig oordeel

Oordeel

2016-66

Datum: 5 juli 2016

Dossiernummer: 2016-0021

Oordeel in de zaak van

[. . . .]

wonende te [. . . .], verzoekster

tegen

Stichting Wooninc.

1 Verzoek

1.1

Verzoekster vraagt het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) om te beoordelen of verweerster jegens haar verboden onderscheid op grond van ras maakt door vrijkomende standplaatsen op de woonwagenlocatie waar zij woont niet opnieuw te verhuren.

1.2

Verzoekster heeft het College ook gevraagd om te beoordelen of het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Eindhoven (hierna: het College van B&W) verboden onderscheid op grond van ras maakt.

2 Verloop van de procedure

2.1

Het College heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- verzoekschrift van 24 december 2015, ontvangen op diezelfde dag;
- e-mail van verzoekster van 12 januari 2016;
- e-mail van verzoekster van 13 januari 2016;
- verweerschrift van 23 februari 2016.

2.2

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 april 2016. Partijen zijn verschenen. Verzoekster werd vergezeld door [. . .], zus van verzoekster. Verweerster werd vertegenwoordigd door W.J. Aardema, advocaat te Heerenveen, die werd vergezeld door [. . .], medewerker van verweerster.

2.3

Het College heeft ter zitting de zaak van verzoekster tegen het College van B&W gevoegd behandeld. In deze zaak is oordeel 2016-65 uitgebracht. Ook heeft het College ter zitting gelijktijdig twee soortgelijke zaken van andere verzoekers tegen verweerster en het College van B&W behandeld. In die zaken zijn de oordelen

2016-63, 2016-64, 2016-67 en 2016-68 uitgebracht.

3 Feiten

3.1

Verzoekster woont op een woonwagenlocatie aan de Brestlaan in Eindhoven. Verweerster is eigenaar van de grond van de woonwagenlocatie en tevens verhuurder van de standplaatsen. Het College van B&W bepaalt het woonbeleid binnen de gemeente Eindhoven, waaronder het beleid ten aanzien van woonwagenlocaties.

3.2

Op de woonwagenlocatie Brestlaan wonen in totaal 30 woonwagenbewoners in

11 woonwagens. Voorheen stonden er 13 wagens. Twee standplaatsen, die gedoogplaatsen waren, zijn niet opnieuw verhuurd. Een derde standplaats, die ook een gedoogplaats is, zal in de nabije toekomst ook niet opnieuw worden verhuurd.

4 Ontvankelijkheid

4.1

Verzoekster woont in een woonwagen en mag daar blijven wonen. Zij wil desalniettemin opkomen tegen de beslissing van verweerster om drie vrijgekomen standplaatsen niet opnieuw te verhuren. Het College beoordeelt eerst de vraag of verzoekster belang heeft bij een oordeel en daarmee ontvankelijk is in haar verzoek. Verweerster betwist het belang van verzoekster bij een oordeel.

4.2

In artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van de Wet college voor de rechten van de mens (WCRM), is bepaald dat degene, die meent dat in zijn nadeel een onderscheid is of wordt gemaakt als bedoeld in de Algemene wet gelijke behandeling (AWGB), een verzoek om een oordeel kan indienen.

4.3

In een eerdere zaak oordeelde het College dat een woonwagenbewoner nadeel ondervond van het handelen van een verhuurder en daarmee ontvankelijk was in zijn verzoek, ook al bleef zijn individuele huurovereenkomst in zijn geval in stand

(zie College 19 december 2014, 2014-166, overweging 3.10). In die zaak bood de verhuurder vrijkomende standplaatsen op de betreffende woonwagenlocatie niet meer te huur aan. Dat had tot gevolg dat de woonwagenlocatie, waar de woonwagenbewoner woonde, steeds kleiner werd totdat er uiteindelijk niemand meer woonde. Het College oordeelde dat het handelen van de verhuurder onmiskenbaar gevolgen had voor de wijze waarop deze woonwagenbewoner zijn woongenot en cultuur zou kunnen beleven.

4.4

In de thans voorliggende zaak heeft het handelen van verweerster naar het oordeel van het College niet tot gevolg dat het woongenot en de woonwagencultuur van verzoekster in geding komen. Op de woonwagenlocatie van verzoekster wordt als gevolg van het niet opnieuw verhuren van drie tijdelijke gedoogplaatsen weliswaar het aantal standplaatsen van dertien teruggebracht naar tien. Maar hierdoor wordt het karakter van de locatie niet zodanig aangetast dat sprake is van een bedreiging van de woonwagencultuur, zoals die voor verzoekster van belang is. Hierbij neemt het College in aanmerking dat verweerster heeft verklaard dat het aantal standplaatsen niet verder afneemt en dat de overgebleven standplaatsen opnieuw worden verhuurd als deze vrijkomen.

4.5

Daarmee komt het College tot het oordeel dat verzoekster geen persoonlijk nadeel ondervindt van het handelen van verweerster en dus geen belang heeft bij haar verzoek. Daarmee is verzoekster niet ontvankelijk in haar verzoek om een oordeel.

5 Oordeel

Het College oordeelt dat [. . .] niet ontvankelijk is in haar verzoek om een oordeel.

Aldus gegeven te Utrecht op 5 juli 2016 door mr. E.J.M. Hofhuis, voorzitter, mr. C.A. Goudsmit en mr. D.C. Houtzager, leden van het College voor de Rechten van de Mens, in tegenwoordigheid van mr. S.B. Hester, secretaris.

mr. E.J.M. Hofhuis

mr. S.B. Hester

namens deze,

mr. N. Güne

secretaris